

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๗ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๓

ผู้ทำลายชาติมันไม่อ่อนข้อนะ

(ผู้ฟังเทศน์ประมาณ ๓๐๐ คน)

สรุปทองคำและดอลลาร์วันที่ ๒๖ เมื่อวานนี้ ทองคำได้ ๑๐ บาท ๘๙ สตางค์
ดอลลาร์ได้ ๑๙๕ ดอลลาร์ รวมทองคำที่ได้ทั้งหมด ๒,๑๒๑ กิโล ยังขาด ๑,๘๗๙ กิโล
จะครบจำนวนสี่พัน นี้อ่านให้ฟังทุกวัน ที่อ่านนี้เตือนให้รู้ทุกคน

เมื่อวานนี้เอาของไปส่งโรงพยาบาลศรีบุญเรือง พอมอบแล้วก็ผ่านมาทางโนนสัง
ตัดออกมาทางเขื่อนอุบลรัตน์มาเขาสวนกวาง มาแวะโรงพยาบาลโนนสะอาดบ้าง
เพราะไม่ได้แวะนานแล้ว โรงพยาบาลโนนสะอาดนี้เป็นโรงพยาบาลที่รับรองภาระทั้ง
หลาย ซึ่งทางโรงพยาบาลต่าง ๆ ขอมมา ๆ มอบให้นี้เป็นภาระ เมื่อเราพิจารณาสมควร
ยังงี้ ๆ สิ่งยังงี้ ก็มอบให้ทางนี้สิ่ง ๆ ตลอดมา เครื่องไม้เครื่องมือแพทย์ รถราอะไรก็
ตามเกี่ยวกับโรงพยาบาล มอบให้โรงพยาบาลโนนสะอาดเป็นผู้รับภาระทั้งหมด เมื่อ
วานเลยเข้าไปแวะ เราไปถามเมื่อวานนี้

โรงพยาบาลโนนสะอาดนี้รับภาระมานานเป็นเวลานาน ส่วนที่สงเคราะห์ไปบ้าง
แล้วนั้นก็สงเคราะห์ แต่เรายังไม่ได้สนิทใจนัก อาจจะไม่ขาดเงินอะไรแต่ไม่กล้าขอก็ได้ วัน
นี้มาเปิดเลย เอ้า มีขาดอะไรให้บอกมา โรงนี้ควรจะได้รับอนุเคราะห์มากในบรรดาโรง
พยาบาลอำเภอนี้ เรียกว่ามากกว่าโรงพยาบาลอื่น เราว่าจ้ะ เขาบอกไม่ขาดเงินอะไร พอ
เป็นไปทุกอย่างเพราะได้รับการสงเคราะห์อยู่เสมอ ตกลงก็เลยไม่ได้ให้อะไรแหละ
เพราะเขาบอกว่าไม่ขาดอะไร พอเป็นพอไปพอเหมาะพอดีกับฐานะของโรงพยาบาลอยู่
แล้วว่าจ้ะ ก็เลยมา ไป ออกหนองบัวลำภู ตัดใส่ศรีบุญเรือง โนนสัง มาเขื่อนอุบลรัตน์
ตัดมาขอนแก่น เขาสวนกวาง อ้อมไป วิวัดเหมือนประมาณสัก ๕ ชั่วโมง

แต่ทั้งนี้เพราะเราพัก เช่น ร.พ. ศรีบุญเรือง ก็ไปนั่งประมาณสัก ๒๐ นาที นาน
ๆ ไปที่หนึ่งก็นั่ง ส่วนมากเราไปเราจะไม่ลงจากรถนะ พอจอดก็เปิดประตูรถ ขนของลง
ๆ ใครจะมาอย่างน้อยไม่สนใจ เสร็จแล้วก็ว่า เอาของมาให้เฉย ๆ นะ ชูฟ้อแล้วไปเลย
ไม่ลงรถ ส่วนมากไม่ลงรถ เอาของมาให้เฉย ๆ เขามากันเต็มก็ไม่สนใจ ไปเลย แต่นี่
ร.พ.นี้ นาน ศรีบุญเรือง พักสักประมาณ ๑๕-๒๐ นาที ส่วนโนนสะอาดไปก็ไปนั่งถาม
เรื่องราวโดยเฉพาะ เกี่ยวกับเรื่องเครื่องมือเครื่องมือแพทย์ มีเท่านั้น ถามว่าอะไรก็ไม่
บอกพร้อม เราก็มาเลยเมื่อวานนี้

ทางศรีบุญเรืองก็ได้ให้เยอะนะ พวกเครื่องมือ ผู้ว่ายังอยู่อุดร ๆ นี่ก็ได้ส่ง เอกขเรย์เครื่องใหญ่ไปให้ทางศรีบุญเรืองนะ นี่เป็นเครื่องพิเศษ เอกขเรย์เครื่องนี้เป็น เครื่องพิเศษ หวดหวัดติดหนี้เขา พอเอาไปถึงนั้นแล้วทางจังหวัดเลยมาขอเอาเครื่องนี้ ไปไว้ที่จังหวัด เอาของจังหวัดมา คงจะให้พระตาม กุสลา มาด้วยแหละ เพราะเครื่อง โปเกซารุด เอามาให้ศรีบุญเรือง ทีนี้เราส่งเครื่องดี ๆ ไปให้ศรีบุญเรือง กลับเอาไป หนองบัวลำภูไปทางจังหวัด แล้วเอาของจังหวัดแบบพระตาม กุสลา ไม่ทันมาให้ มันจะ ตายแหล่ไม่ตายแหล่ เครื่องไม้เครื่องมือที่เอามาจากจังหวัด

พระเลยยุ่งใหญ่ ตาม กุสลา ไม่ทัน เดี่ยวเครื่องนี้พระยังไม่ได้ไปเอายามบนกุฎิ คือเครื่องนี้ไปมันจะตายกลางทางพูดง่าย ๆ เดี่ยว กุสลา ไม่ทัน เข้าใจไหม คือเอา เครื่องดีที่ศรีบุญเรืองเวลานี้มาให้หนองบัวลำภู เครื่องนี้ดี คือเป็นกรณีพิเศษจริง ๆ แพง ถึงขนาดหวดหวัดติดหนี้ พอเอาไปศรีบุญเรือง ทางหนองบัวลำภูก็เลยไปขอ เห็น ว่าสมควรกันเพราะหนองบัวลำภูฐานะเป็นจังหวัดเป็นโรงพยาบาลใหญ่ ก็เลยเอามาให้ เสีย เครื่องนี้เอาไปไหนก็ใช้ได้ตามฐานะของอำเภอธรรมดาทั่ว ๆ ไป แต่เครื่องที่เอามา หนองบัวลำภูจากศรีบุญเรืองนี้เป็นเครื่องพิเศษ ถ้าหากว่าฐานะก็เหมาะสมกันกับ จังหวัดว่างั้นเถอะ

เครื่องนี้ดีจริง ๆ เราตัดสติใจสั่งมา มันหวดหวัดจะติดหนี้ เอ้าติดก็ติด เอามา พอดี พอของมาถึงปั๊บ จะเป็นเทวดาทงโน้นก็ไม่ทราบนะ ไปเที่ยวตีกระเป๋าสเงินประชา ชนศรัทธาทั้งหลายมาให้พอดีเลย ก็เลยไม่ติดหนี้ รอดตัวออกมา คอยแต่จะเข้าตระวาง นะหลวงตานี้ ลูกศิษย์ไปจุดลากออกเรื่อย จีวรขาดกลางหลังก็ไม่รู้ละ คอยจะติดหนี้ที่อยู่ เรื่อยอย่างนั้น คนนั้นลากออกมาใช้หนี้ให้ อ้าว ความจำเป็นมาอีกแล้ว เรื่องราวเป็น อย่างนั้นนะ คือเราจะถือเหตุผลเป็นสำคัญ การติดหนี้มีน้ำหนักรเท่าไร ความจำเป็นมีน้ำ หนักเท่าไร ถ้าความจำเป็นมีน้ำหนักมากกว่าการติดหนี้ เรายอมติดหนี้ เอาเลย อย่าง นั้นนะ ไม่ใช่ทำสุ่มสี่สุ่มห้า ขอพี่น้องทั้งหลายทราบนะ

เราทำทุกอย่างไม่ใช่คุณนะ ตั้งหน้าทำด้วยความเมตตาละเอียดลออทุกอย่าง เพราะฉะนั้นสิ่งของสมบัติพี่น้องทั้งหลายที่บริจาคผ่านหลวงตาบวนี้เข้าไปสู่คลังหลวง ที่ ไปติดแจอยู่เวลานี้ เราติดตามตลอด เห็นไหมละ พัดกับทางธนาคารกับทางรัฐบาล ใคร เป็นผู้พัดถ้าไม่ใช่หลวงตาบวจะเป็นใคร แล้วใครมาทำให้พัด เอาตรงนั้นชี้ใช้ไหม ตั้ง แต่ตั้งรัฐบาลมาธนาคารมาก็ไม่เคยเห็นมีเรื่องอย่างนี้ ที่จะมารบรากับพระกับศาสนา อันนี้มันมารบรากับพระกับศาสนา มันก็พัดกันบ้างซิ

ศาสนาก็ของคนมีชีวิต พระพุทธเจ้าศาสดาองค์เอก พระทัยเปี่ยมด้วยเมตตา มี ชีวิตหรือไม่มีชีวิต อยู่ ๆ จะมาทำอย่างนั้นได้หรือ เด็กอมมือเขาก็ไม่ทำ นั่นชี้ที่มันพัด

กัน มันทำอะไรเลยจริง ๆ พุดง่าย ๆ ว่างั้น ถ้าพุดถึงเรื่องสายตาของธรรมจะดูไม่ได้เลย เรื่องความเลวร้ายของคน ประหนึ่งว่าเรียน ก.ไก่ ก.กา มาเป็นผู้ใหญ่ว่างั้นเถอะ ไม่สมฐานะที่เป็นผู้ใหญ่ที่ปกครองบ้านเมือง สมบัติเหล่านี้มาจากไหน มาจากคนทั้งชาติตั้งแต่วังศ์กษัตริย์ลงมาจะเข้าสู่คลังหลวงซึ่งเป็นของคู่ควรกัน ทำไมเข้าไม่ได้ เอามาขวางไว้ทำไมกางขวางคอ ก้างยักข์ก้างฝีมั้นเป็นภัยต่อชาติไม่รู้หรือ เด็กอมมือมันก็รู้ นี่ชี้ได้พุดกันเข้าใจไหม มันมีเหตุมีผลอย่างนี้ ถึงได้พุดกัน

ศาสนานี้ต้องตรงไปตรงมาไม่งั้นเป็นที่ตายใจของสัตว์โลกไม่ได้นะ เพราะฉะนั้นเรื่องอะไรเป็นอะไรถึงต้องตรงแนว ๆ ชีวิตจิตใจไม่มีความหมายยิ่งกว่าธรรม สำหรับที่จะเป็นความร่มเย็นแก่สัตว์โลก พระพุทธเจ้าประทานโอวาทไว้อย่างนั้นตลอดมา ธรรมเป็นอย่างนั้นตลอดมา อย่างที่เห็นนี้ ควรว่าก็ต้องว่าชิ เหตุผลเท่านั้นเรา อย่างอื่นมายุ่งเราไม่ได้ ถ้าเหตุผลนี้ ผมเส้นเดียวเราไม่ผ่าน พุดจริง ๆ นะ

อ้าว เราจะยกตัวอย่างให้ฟัง เอากันใกล้ ๆ นี้ ไอ้ทิดหวรด ตัวมันอยู่นี่ มันเป็นเณรอยู่นี่ มันคงรำคาญตาเราไปทำขายหน้า มันอยู่ศาลา เราทำธุระอยู่นั้นมาดูนาฬิกา คือ บ่าย ๔ โมงปิดกวาด ก็รู้กันหมดทั้งวัด วันนั้นดูเหมือนบ่าย ๔ โมง ๒๐ นาที ยี่สิบนาทีมันเหมือนว่าเป็นเข็มสี่โมง เราดูนาฬิกา โอ้ นี่มันตั้งสี่โมงกว่าไปแล้ว ปูบปับลากไม้กวาดแล้วก็ปิดกวาด แต่ก่อนเราทำข้อวัตรปฏิบัติเหมือนพระทั้งหลายนะ ฟังมาเริ่มลดละตอนนี้แหละ ปิดกวาดออกมาผิงผิง ๆ พระนี้เจียบหมดวัด นี่พุดทางเหตุผลเข้าใจไหมล่ะ ออกมาก็มาเห็นเณรจรวด

มันคงรำคาญตาเห็นเราเป็นบ้าคนเดียว บ้าแล้วยังไม่แล้ว บ้าแล้วยังอาละวาดอีกด้วยนะ ปิดกวาดออกมาหน้าวัดไม่เห็นใคร เณรนี้มันก็เอาไม้กวาดออกไปปิด เณร พระวัดนี้ตายหมดแล้วเหอ ใครจะไปกุสลาใคร โน่นนะฟังซิ กฎเกณฑ์มีอยู่อย่างไร วันนี้ทำไมพระตายหมดทั้งวัด ใครจะกุสลาใคร ถึงเวลาปิดกวาดทำไมไม่เห็นใคร (มันฟังบ่าย ๓ โมง ๒๐ นาที) เหอ อย่างนั้นเหอ พอว่าอย่างนั้น เราเลย เณร ๆ หยุด ออย่ามาเป็นบ้าด้วยกัน ให้เราเป็นบ้าคนเดียว เราจะไปแก้บ้าเราปูบเลย นั่นเห็นไหม ขนาดจะเอาพระทั้งวัดเลยนะ

พอว่า ฟังได้ ๓ โมง ๒๐ นาที เหมือนกับว่าสี่โมงเข้าใจไหม นั่นละเวลามันเป็นบ้า เลยบอกเณรให้รีบกลับ เดี่ยวมันจะเป็นบ้ากันไปหมดทั้งวัด เราจะไปแก้บ้าเรา กลับปูบเลย นั่น เห็นไหมเหตุผล กำลังเป็นไฟจะเผา พอเหตุผลมา นี้เรียกว่าผมเส้นเดียวไม่ผ่านเลย นั่นละเรียกว่าเหตุผล เป็นอย่างนั้น เราปฏิบัติมาอย่างนั้น ความถูกต้องมีอยู่ เราผิดต้องบอกว่าผิดชี่ เราต้องไปแก้ความผิดของเรา ถึงขั้นบ้าเราก็จะไปแก้บ้าของเรา จึงบอกว่า เณรให้รีบกลับ เดี่ยวจะเป็นบ้ากันทั้งวัด เราจะไปแก้บ้าเรา นั่นเห็นไหมล่ะ

เราไม่ลืม นี่ละเรื่องธรรมเป็นอย่างนั้น ธรรมต้องเป็นธรรมตลอดเลย ใครจะใหญ่กว่า ธรรมเหนือธรรมไม่ได้

ตั้งที่ว่า ผมเส้นเดียวไม่ข้ามถ้าเป็นธรรม ถ้าเป็นเรื่องภัยเรื่องเครื่องทำลายไม่ใช่ ธรรมแล้วปิดทันที เอาไว้ไม่ได้ อย่างนี้ไม่เป็นธรรมต่อชาติบ้านเมือง เป็นข้าศึกต่อชาติ บ้านเมือง จะไม่ให้อำนาจยังงี้ สมบัติของคนทั้งชาติหามา นับแต่วงศ์กษัตริย์ลงมาเพื่อ จะเข้าสู่คลังหลวงอันเป็นของคู่ควรอย่างยิ่ง ว่าอย่างนั้นนะ ไม่ใช่คู่ควรธรรมดา แล้วมา กิดมาขวางไว้ทำไม ข้าศึก ได้อำนาจเหนือเมฆมาจากไหนเหนือคนทั้งชาติ นั่นเอากัน ตรงนั้นนะ

ตั้งแต่นั้นมาเราไม่ได้ไว้ใจ จึงได้บอกอยู่เสมอ ที่ว่าของใต้เอาเข้าสู่คลังหลวง เรา เพียงรับทราบเท่านั้น นั่นเห็นไหม ยังไม่ได้รับรอง ต้องไปเข้าถึงเหตุถึงผลกันเสียก่อน เพราะถูกต้มแล้วต้องเข็ดจะว่าไง เราก็ตายใจ เป็นผู้นำของชาติ เป็นที่ไว้ใจของประชาชนทั้งชาติ ทำไมจึงมาทำอย่างนี้ได้ลงคอ นั่นซิที่มันเอากันนะ มันฟังได้ยังไง คนทั่วประเทศเขาเป็นคนทั้งนั้น ทำไมเรามาเป็นข้าศึกศัตรูต่อชาติอย่างโจ่งแจ้ง อย่างหน้า ด้านอย่างนี้ หน้าด้านที่สุดพวกนี้ เป็นยังไง

แล้วเวลานี้ใครจะเป็นผู้ใหญ่อีก เป็นคนประเภทนี้หรือมาเป็นผู้ใหญ่ปกครอง ชาติบ้านเมือง ถ้าอยากให้จม เอ้า เขียนใบจมไว้เลย แล้วไปหาเอาพวกนี้มาทั้งโคตรทั้ง แซ่มาเป็นผู้ใหญ่ นับแต่นายกรัฐมนตรีลงมา คณะรัฐมนตรีมันแต่ไปหากันมา เขามี โคตรมีแซ่ไปลากเขามาทั้งหมด ให้มาเหยียบเมืองไทยให้แหลกเหลวกันไปหมด นี่ละ เรื่องของข้าศึกศัตรูต่อชาติไทย มันเห็นอยู่อย่างนี้จะไม่ว่างงใจ ธรรมความถูกต้องมีอยู่ มันทำไมไม่ดูไม่ฟัง เขาไว้ใจกันทั้งชาติเขาถึงยกให้เป็นผู้ใหญ่ แล้วทำไมจึงมาเหยียบย่ำ ทำลายคนทั้งชาติ ให้เป็นปูเป็นปลาเป็นหมูเป็นหมาไปเสียหมดมีอย่างเหรอก มันฟังใจ ลึกนะอย่างนี้ พี่น้องทั้งหลายให้ฟังใจทุกคน เรื่องเหล่านี้ไม่ใช่เรื่องเล็กน้อย เรื่องทำลาย ชาติโดยตรง ทำลายศาสนาไปในตัวด้วย

พระเป็นผู้นำ เราเองเป็นผู้นำ นำด้วยความถูกต้องดั่งงามทุกอย่าง มากิดมาขวาง ไว้อย่างหาเหตุผลไม่ได้ ฟังไม่ได้เลยนี้มีอย่างเหรอก ชาติไทยเราเป็นชาติแห่งชาวพุทธ ทำไมจึงมาทำกันได้อย่างนี้ลงคอ นั่นซิมันน่าคิดอยู่มาก ฟังลึกด้วยนะอย่างนี้ ไม่ใช่ ธรรมดา

เวลานี้ก็กำลังจะตั้งผู้นำบ้านเมืองอีกนะ กำลังติดประกาศดั่งที่พูดสองสามวันนี้ ติดประกาศที่ไหน ๆ มีตั้งแต่โฆษณาลอกโลกทั้งนั้น เริ่มลอกโลกไปแล้วเดี๋ยวนี้ อยู่ ตามเสาโทรศัพทล์และเสียบที่ไหน ที่ไหนมีทั่วไป มีตั้งแต่กลมายาของการลอกลวงจะต้ม ตุ่นโลกทั้งนั้น ไม่ได้เป็นความจริงตามประกาศนั้นซิ ตัวห้วมันเองตัวเลขที่สุดมา

ประกาศความดีโอ้อวดโลกหาอะไร ใครมีหุ้ตามันก็ฟังทุกคนรู้ทุกคน อวดหาอะไร ถ้าว่าสมัครก็สมัครมาซิ มีอะไรก็แสดงความดีความชอบให้โลกเขาเห็น เขาเห็นเอง ตั้งแต่เขาทำอยู่ลึกลับอยู่ใต้ดินเขายังเห็นเขายังรู้ว่าไง

เวลานี้เมืองไทยของเราถูกความอยู่ใต้ดินนะ มันรังควานอยู่ใต้ดินเดี๋ยวนี้ หมุนตัว ๆ อยู่ใต้ดิน มันจะโค่นชาติไทยของเราให้จมเห็นไหมเวลานี้ อยู่ใต้ดินยังเห็นจะว่าไง แล้วมาอยู่เหนือดิน มาประจบประแจง เลี้ยแข้งเลี้ยขาประชาชน ความประจบประแจง ใครก็จะไม่รู้ละ ก็รู้เหมือนกันซี ไม่ประจบก็รู้ จริงก็รู้ ปลอมก็รู้คนเรา มาหลอกกันหาอะไร ถ้าสามารถเอาออกมาเขาพอใจแล้วเขาจะเลือกเอง ไม่ต้องมาประกาศหลอกเขาละ ประกาศนี้แทนที่จะให้เขาเชื่อ เขาไม่ได้เชื่ออะ นอกจากคนตาบอดหูหนวก ประกาศไม่ประกาศมันเชื่ออยู่แล้วพวกนี้ เชื่อจนซี้แตก หัวหดตดแตกมันเชื่อเขา พวกนี้ละจะทำให้บ้านเมืองล่มจม พวกมีเหตุมีผลจะไม่ทำ เอากันจริงทุกอย่างซี

ประการหนึ่งที่สำคัญก็ว่า อะไร ๆ ก็มีแต่นักวิชาการ ๆ ออกแถลงอย่างนั้นแถลงอย่างนี้ มันก็มีแต่ลมปาก หน้าที่การงานของนักวิชาการที่จะมาทำให้โลกได้เห็นเป็นตัวอย่างไม่เห็นค้อยมีในเมืองไทยของเรา มีแต่นักวิชาการเรียนมาสำเร็จชั้นไหน ๆ เอาความรู้ที่จำมา ๆ นั้นมาประดับปากหลอกโลกเขาเท่านั้น ส่วนที่จะนำไปปฏิบัติให้โลกได้เห็นเป็นคดีตัวอย่างไม่ค่อยเห็นมี อันนี้อันหนึ่งที่แป้วมากทีเดียว บกพร่องมากในชาติไทยของเรา มักจะมีแต่น้ำลายอวดกัน ความจริงไม่ค่อยแสดง ไม่ค่อยออกอวด หัวหดเหมือนหัวเต่าหดอยู่ในกระดอง นี่เสียมากนะเมืองไทยเรา ไม่ได้มีความกล้าหาญชาญชัยต่อเหตุผลกลไกอันใดเลย แล้วจะปกครองบ้านเมืองไปได้ยังไงคนแบบนี้ละ ว่าจั้นเถอะ มันมีแบบไหนอยู่ในคนไทยทุกคน เอาไปคิดกันซิ

นี่ละธรรมเอามาประกาศให้พี่น้องทั้งหลายทราบ พระพุทธเจ้าไม่ใช่คนหัวหดตดแตกนะ ศาสนาไม่ใช่ศาสนาหัวหดตดแตกพอที่จะมาโปะในชาติไทยของเรา ให้หัวหดตดแตกกันไปทั้งบ้านทั้งเมืองนะ เป็นศาสนาจริง ๆ สอนมาด้วยหลักความจริง พระพุทธเจ้าเป็นสักขีพยานในการดำเนินหน้าที่การงาน จนถึงขั้นวิเศษวิโส เออธรรมวิเศษวิโสออกมาจากภาคปฏิบัติที่เอาจริงเอาจ้งมาสอนโลก พระสงฆ์สาวกท่านก็นำมาอย่างนั้น ครูบาอาจารย์ที่เป็นอรรธเป็นธรรมท่านก็นำมาอย่างนั้น ท่านไม่ได้เอาตั้งแต่หลักวิชามาอวดกัน เรียนได้ชั้นนั้นชั้นนี้มาอวด ประสากระดากอวดกันหาอะไร

ความชั่วความเลวมันอยู่กับคน ตีอยู่กับคน ต้องปฏิบัติตัวคน เรียนมาเพื่อปรับปรุงตัวเอง อันไหนไม่ดีแก้ไข อันไหนดีเสริมกันขึ้น อย่างนั้นถึงเรียกว่าเรียนมาเพื่อภาคปฏิบัติ ให้เป็นผลขึ้นมาแก่โลกได้ชมเชยบ้างซิ อันนี้มันไม่ได้เรื่องได้ราวอะไร นักวิชาการอย่างนั้น นักวิชาการอย่างนี้ เราฟังแล้วเราอยากเอากันแหละฟัง เราไม่อยากเอาหู

ฟัง เราอยากเอากันฟัง มันเบื่อ เบื่อนักวิชาการ ไม่ได้เรื่องได้ราวอะไร มากุญไม้รอดเฉย ๆ แล้วผลไม่เห็นมี อวดกันไปอย่างนั้นแหละ ตัวมันเองมันหัวทตตแตก ชี้อวด ออกมานั้นละจะว่าไง มันได้เรื่องได้ราวอะไร

ศาสนาดู-ดูได้หมดนี้ ศาสนาจริงทุกอย่าง ไม่ได้มาเหลาะ ๆ แหละ ๆ อย่างนี้ละ เรื่องศาสนา แล้วพวกเราเป็นยังงัยชาวพุทธ จะหัวทตตแตกกันอยู่อย่างนี้หรือ นี่ละ ทางที่จะให้เมืองไทยล่มจม ทางควาน-ควานอยู่ใต้ดินเวลานี้รู้กันไหมเวลานี้ละ มันของ เล่นเมื่อไร มันจะเอาชาติไทยให้จมเรายังไม่รู้อยู่หรือ ธรรมจับไปหมดจะว่าไง จะมานอนใจกันอยู่หรือ ให้จริงจิงทุกอย่างนะ เฉพาะอย่างยิ่งอย่างที่พูดนี้ ให้คัดเลือกผู้ที่จะ ขึ้นเป็นผู้นำ ใครเป็นเปรต ใครเป็นผี ดูหน้ามันตลอดโคตรแซ่ของมันเสียก่อน ก่อนที่จะหย่อนบัตรให้สืบสาว คนนี้มาจากหน่วยไหน มาจากกักไต มาจากคณะใด ที่เข้ามา แทรกมาแซ่งนี้มีโคตรมีแซ่เหมือนกัน ตามดูโคตรแซ่ของมันก่อนที่จะหย่อนบัตรให้มัน ต้องอย่างนั้นซิ ใครมาก็หย่อนให้ ๆ เตียวเขาเอาชี้มาหย่อนใส่ปากเราเป็นยังงัยละ ไม่รู้ นั้นซิ ชี้มันมาตามความเชื่อนั้นแหละจะมาจากไหน

เมืองไทยเราเดือดร้อนอยู่เวลานี้เพราะความสุมสุมทำของชาติไทยเรานั้นเอง จึงขอให้จริงจิง เอาศาสนาออกมา นำให้จริงจิงทุกอย่าง อย่ามาทำเหลาะ ๆ แหละ ๆ อย่างนี้ละ เสียชาติบ้านเมืองจริง ๆ มันจะจมจริง ๆ เวลานี้ล่อแหลมมากทีเดียว ทางใต้ ดิน ถ้าเป็นต้นไม้ก็ยังมีเหลือตั้งแต่ใบบอยู่ข้างบนอวดดินฟ้าอากาศ ทางใต้รากมันจะกัดจะ ด่วนไปหมดแล้ว ถูกควานอยู่ข้างล่างนั่น นี่ผู้ที่จะทำลายชาติไทยมันควานอยู่ข้างล่างไม่ อ่อนช้อนะ มีทุกแง่มีทุกแบบที่จะมาขัดมาขวางมาโค่นมาทำลาย มีอยู่ทุกแบบนะ ให้จำ เอาไว้คำนี้ก็ดี

เราเป็นเจ้าของของชาติไทยทุกคน อย่างนอนใจมันจะจมจริง ๆ นะ ถ้าศาสนาเอา ขึ้นไม่ได้แล้วไม่มีใครเอาขึ้นได้แหละ ศาสนาเป็นความแม่นยำทุกอย่าง พูดตรงไหนถูก ตรงนั้น พระพุทธเจ้าสอนไม่ได้ผิดพลาดนะ ควรที่จะนำมาปฏิบัติต่อตนเองและชาติ ไทยของเรา อย่าอ่อนแอต่อแท้ เขามาประจบประแจงอย่างนั้นอย่างนี้ เป็นบ้าไปแล้ว กลับไปแล้ว ก็บอกแล้วว่าแนวหน้าแนวหลังมันมี ฟังซิธรรมกระจายขนาดนั้นนะ แนว หน้ามันจะประจบประแจง เลี้ยแซ่งเลี้ยซาเหมือนหมา มันไม่ได้เสียตายละยศถา บรรดาศักดิ์ มันหวังจะเอาอันใหญ่โตยิ่งกว่านั้น มันก็ต้องยอมเสียสละชีวิตคนเรา เสียสละ น้อยแต่ได้ผลมากใครจะไม่ยอมเสียสละ มันก็มีความหมายอยู่อย่างนั้น

ทั้งผู้หญ่าผู้หญิงเป็นผู้ใหญ่ผู้โต เป็นที่ควรเคารพนับถือของประชาชนทั้งหลาย เป็นที่ตายใจของประชาชนทั้งหลาย นั้นละตัวสำคัญตัวจะออกเกลี้ยกล่อมพี่น้องชาวไทย เรา ให้ฟังให้ดี จะอย่างนั้นจะอย่างนี้ แล้วก็เคลิ้มกลับไปตาม ข้างหลังมันคืออะไรดูซิ

ฉากหลังมันคืออะไร อยู่ข้างหลังนั้นนะ อันนี้เหยื่อล่อยังบอกแล้ว ข้างหลังมันความอยู่ตลอดเวลา มันจะเอาให้จม ในเมืองไทยของเรานี้ไม่มีที่ไหนแหละ มีอยู่ในเมืองไทยของเรานี้ ให้พากันตั้งอกตั้งใจ

หลวงตาบัวพูดอย่างชัดเจนเลย ไม่มีสะทกสะท้านกับความ เป็นความตาย เพราะความเป็นความตายเป็นคติธรรมดา เราเรียนจบหมดแล้วเรื่องความเป็นความตาย เราไม่พรันพริงหัวนโหวกับมัน ที่เราพรันพริงหัวนโหวเวลานี้มีแต่ห่วงพี่น้องชาวไทยเรา กลัวจะล่มจะจมไปเสียทั้ง ๆ ที่ธรรมเครื่องจุดลากมีอยู่ แต่ไม่มีผู้มาสอนให้เต็มเม็ดเต็มหน่วย แล้วก็ไม่ทราบจะยึดยังไง นี่จึงสอนให้เต็มเม็ดเต็มหน่วยเลย ตายกับเป็นหลวงตาบัวไม่มีน้ำหนักต่างกันนะ เรื่องชีวิตของเรานี้เราพูดตรง ๆ เราจึงไม่เคยเกี่ยวข้องกับเรื่องการเป็นการตายของเรา

อย่างทางราชการลูกศิษย์ลูกหา ไปที่ไหนเขาคอยสอดคอยแนมตามรักษาเรา กลัวพวกเปรตพวกมารพวกผีจะตามฆ่าเรา ฆ่าก็ฆ่าซี แน่เราตอบ เราไม่อยากจะยุ่งกับเรา นี่วงราชการผู้ดี ลูกศิษย์ลูกหาผู้เป็นมงคลแก่ชาติบ้านเมืองยังมีอยู่ เขาก็ต้องรู้หนักรู้เบา เช่นอย่างเรานี้ประหนึ่งว่าเป็นภัยต่อโจรมารมหาภัยทั้งหลาย เหมือนกับว่าเขาจะตามติดตามฆ่าเรานั้นแหละ แต่เรามันไม่สนใจ จึงได้บอกบรรดาข้าราชการมีตำรวกเป็นต้น ที่สอดที่แนมที่คอยจตคอยจ้องอยู่ เราพูดตรง ๆ อย่างนี้แหละนะ เพราะความเป็นห่วงเป็นใย เห็นใจบรรดาลูกศิษย์ลูกหาทั้งหลายที่มีเจตนาดีต่อชาติต่อศาสนา

แต่เราก็เปิดความจริงของเราให้ฟังบ้างว่า เราไม่ใช่คนหัวหดตดแตกอย่างนั้น เราจะไปไหนไปเลย ปวดซี ซีที่ไหนซีไปเลย เราไม่ได้สนใจว่ากลัวว่ากลัว ความเป็นความตายมีน้ำหนักเท่ากันสำหรับเราเอง ไม่มีอะไรต่างกัน ที่ความเป็นอยู่มีน้ำหนักมากกว่าความตายไป ก็เพื่อทำประโยชน์ให้โลก เมื่อมีชีวิตอยู่มากน้อยเพียงไร ก็จะทำประโยชน์ให้โลกเท่าที่ควร เมื่อตายไปเสียประโยชน์ที่ควรจะได้จากความเป็นอยู่ก็ฉิบหายไปด้วยกัน เราจึงยกน้ำหนักความเป็นอยู่ของเรา ให้มีน้ำหนักมากกว่าความตายไป เราจึงอุตสาหะพยายามมานี้

แต่ที่จะให้เรากลัวเรากลัวกับสิ่งเหล่านี้ บอกเราไม่มี ไปที่ไหนก็ไปเลย อันนี้ประสากระดูก ประสาเนื้อ ประสาหนัง มันตายด้วยกันทั่วโลกดินแดน ไปหวงอะไรแต่เราคนเดียว สอนโลกเพื่อความเสียสละ รู้เท่าทันทุกสิ่งทุกอย่าง เราถ้ารู้เท่าทันมาหลงมันอะไร ก็มีเท่านั้น เราจะทำประโยชน์ให้โลกเต็มกำลังความสามารถของเรา ผิดบอก ว่าผิด ถูกบอกว่าถูก จึงเรียกว่าศาสนา ศาสนาเป็นอย่างนั้น ไม่มีลูบหน้าปะจมูก เพราะฉะนั้นขอให้พี่น้องทั้งหลายตั้งตัวให้ดี อย่าเอนเอียงง่าย ๆ พิจารณาให้ดี

เฉพาะอย่างยิ่งเวลาที่จะหาผู้นำที่ดีมาปกครองบ้านเมืองให้สงบร่มเย็น เหมือนว่าได้พ่ออันดี แม่อันดี มาปกครองบ้านเมืองแก่ลูกแก่หลานก็ชุ่มเย็น พิจารณาให้ดีนะ พวกเปรตพวกผีมาแทรกในนามของพ่อของแม่มีเยอะนะเวลานี้ ให้ระวังให้ดีอันนี้ คนไหนไม่เป็นทำซีหน้ามันเลยอย่าว่าแต่ไม่หย่อนบัตรให้มัน นี่โคตรมึงก็ไม่ดี ตัวมึงก็ไม่ดี มึงจะมาเอาโคตรแหกทั้งหมดให้จมไปหรือ ฟาดอย่างนั้นเลยทีเดียว เอาละวันนี้พูดเพียงเท่านี้แหละ เอาละให้พร

(ทองคำติดกัณฑ์ ๑ บาทครึ่ง) นี่มันมีแง่อยู่นะ พอปั๊บมาน้ำมันออกรับแล้วนะ อย่าพูดมาสู่มสู่มห้านะ บอกแล้ว เดี่ยวสวนหมัดนะ นี่ฟัง จะพูดให้ฟังมันขบขันดี นี่พี่น้องชาวไทยเราไม่เคยได้ฟัง ตอบปัญหา พวกบ้านแพงก็มีอยู่แถวนั้น เราพูดนี้เราจะไม่พูดให้บ้านแพงฟัง เราจะพูดให้ชาวอุดรฯ และทางกรุงเทพฯภาคอื่น ๆ ฟัง สำหรับบ้านแพงยกเว้น เราไม่พูด อย่าฟังนะพวกนั้น มีหุบดเสียดก่อน คือเราไปในงานทอดกฐินปีกลายนี้ คนมามาก ๆ เต็มศาลา นี่ฟังนะปัญหามันสวนกัน อยู่ ๆ ก็มีผู้หญิงคนหนึ่งไม่ทราบมาจากไหน ก็คงจะบ้านแพงนั่นแหละ เพราะฉะนั้นเราถึงบอกบ้านแพงอย่าฟังนะ มาก็บอกว่า เวลานี้ไม่มีลูก มีผิวแล้วไม่มีลูก อยากได้ลูก มาขอลูกกับหลวงตา ทางนี้ก็ตอบปั๊บ ต้องไปหาผิวมาสัก ๑๐ คนอย่างน้อย ไปหาผิวใหม่ ผิวคนนี่ไม่เป็นท่าไล่มันไป ไปหาผิวใหม่มา ผิวใหม่ ๑๐ คนนั้นเอามาเปิดดู โค้ยนี้จะมีลูกไหม ๆ ๑๐ โค้ยดูทุกคน โค้ยไหนแน่ใจแล้วค่อยเอา เราว่าอย่างนั้นแตกฮือเลย เห็นไหมเขาถามมาเราก็บอกแล้ว อย่างไหนมันไม่ได้ก็ต้องทำอย่างนั้นซึ่งจะได้ใช้ใหม่ล่ะ มันหากมาพูดอย่างนั้น มันก็ออกปั๊บทันทีเลย เราพูดขบขันเฉย ๆ สนุกเฉย ๆ เข้าใจไหม เราพูดถึงเรื่องปัญหา ปั๊บเข้ามาน้ำมันจะออกรับกันทันที เพราะฉะนั้นอย่าพูดมานะ กัณฑ์เทศน์เท่านั้น กัณฑ์เทศน์เท่านี้ เวลาเอา-เอาใหญ่กว่านี้นะ ขบขันดี

มันทำไมจึงมาขอได้คนมาก ๆ มาขอลูก ถ้ามาคนเดียวเราก็จะพูดธรรมดาคนเดียว เข้าใจไหม คือปัญหาก็มีหลายชั้นหลายตอน ถ้าเขามาพูดคนเดียวไม่มีคน เราก็จะพูดธรรมดา มันก็มีอีกแง่หนึ่งที่จะตอบ อันนี้คนตั้งเต็มศาลาบ้านแพง กฐินคนมาน้อยขนาดไหน ยังมาบ้าง ๆ ต่อหน้าคน ทางนี้ก็บ้างรับกันซิ มันก็พอดีกัน อย่างนั้นก็มาถามนะปัญหา แล้วคนมาก ๆ เสียด้วย มาถามอย่างอาจหาญ ทางนี้ก็ตอบอย่างอาจหาญเลย อันนี้ที่พูดมาอุ่นพูดนะ ไม่ได้มีรสมีชาติเต็มเม็ดเต็มหน่วยเหมือนออกสวด ๆ ร้อน ๆ เข้าใจไหม อันนั้นออกสวด ๆ ร้อน ๆ รสชาติเต็มเหนียวเลย อันนี้เอามาอุ่น ก็เหมือนอาหารเอามาอุ่นกินทีหลังนั่นแหละ ถึงอาหารประเภทเก๋ารสมันก็ไม่ดีใช้ใหม่ เพราะเป็นอาหารที่มาอุ่นกิน อันนี้ก็ประเภทที่มาอุ่นพูด มันก็อย่างนั้นแหละ ถ้าอยากให้อถึงพริกถึงขิงก็ให้เป็นผู้ทำเองนะ ไปนี้ไปหา ผิวคนไหนมีเมียไม่พอบอกมันไป ไปหาเมีย

มาอีก ให้ไปบอกผู้ชายตัวเก่ง ๆ เข้าใจไหม แต่ผู้หญิงคนไหนเก่ง ๆ แล้วบอกมาหา หลวงตาบัว จะฟาดมันหลงทิศไปเลย

เป็นยังไงล่ะผู้ว่าฯ ฟังเทศน์วันนี้ (ปลุกใจทุกวันครับ จิตใจมันก็ขึ้นเหมือนกัน) คึกคักขึ้นเลย (ครับ) โห ไม่ปลุกไม่ได้นะ นอนใจ ศาสนาไม่ได้นอนใจ ซอกแซกดูหมด จึงเรียกศาสนาปกครองโลกซิ โลกไม่เห็น ธรรมเห็น (เวลาใจฟุ้งซ่านไม่สงบ เปิดเทป พ่อแม่ครูจารย์ฟัง มันยอมนิ่งฟังของมัน บางทีไม่มีเทปก็เอาหนังสือพ่อแม่ครูจารย์มาอ่าน มันก็คึกคักขึ้นมา มันฟัดขึ้นมาเลย) นั่นละที่มันฟุ้งซ่านก็คือข้าศึก ที่นี้ปราบกันก็ คึกคักใส่กันเลย เรียกว่าปราบข้าศึก ข้าศึกเมื่อกำลังทางปราบเหนือแล้วมันก็หมอบ ท่านจึงว่าธรรมกับกิเลสต้องเป็นข้าศึกกันตลอด ถ้ากิเลสหนัก ธรรมะต้องหนัก ไม่นัก แก่กันไม่ตก จนกระทั่งกิเลสอ่อนเท่าไร ๆ คือมันสู้กำลังของธรรมไม่ได้มันก็อ่อนลง ๆ ทางนี้ก็เหนือ ๆ ที่นี้เหยียบไปเลย ท่านจึงสอนให้อบรมให้ฝึกให้ฝึนกัน พระพุทธเจ้าฝึน มาแล้วได้ผลมาแล้วจึงมาสอนพวกเราจากธรรมที่ได้ผลแล้ว จึงไม่ผิดไปไหน นอกจาก เราไม่ปฏิบัติตามท่านมันก็ผิดไปวันยังค่ำ

เรื่องเหล่านี้ผู้ปฏิบัตินั้นแหละจะเป็นผู้ชัดเจนมาก ในวิธีการต่อสู้กับสิ่งเลวร้าย คือกิเลสประเภทต่าง ๆ คือผู้ปฏิบัติ เรียนมาเฉย ๆ ไม่ได้ออกแนวรบนี้ก็เหมือนอย่าง ทหารนั้นแหละ ไปเรียนวิชาการมาด้วยกัน คนหนึ่งออกแนวรบ คนหนึ่งได้แต่วิชา มันก็ได้แต่หลักวิชามาพูดก็ผิวเผินไซ้ใหม่ละ ผู้ที่ออกแนวรบนั้นเห็นเหตุการณ์ทุกอย่าง ๆ ในหลักวิชามีหรือไม่มีก็ตาม มันเห็นเหตุการณ์อยู่ตลอดเวลา เอามาพูดนี้เต็มเม็ดเต็ม หน่วย มันต่างกัน นี้ผู้เรียนมาเฉย ๆ ไม่ได้ออกแนวรบกับกิเลส กับผู้เรียนแล้วออก ปฏิบัติรบกับกิเลส นำหนักหรือความรู้ความเข้าใจทุกสิ่งทุกอย่างระหว่างกิเลสกับธรรม จะกระจำงแจ่มมากกว่ากันทีเดียว ท่านถึงได้สอน ปรียัติ ปฏิบัติ ปฏิเวธ ปฏิเวธคือผล ของการปฏิบัติ สืบเนื่องมาจากปรียัติซึ่งเป็นแนวทางเดิน หรือเป็นแบบแปลนแผนผัง แล้วนำแบบแปลนนั้นมาทาง แล้วฟาดไปตามนั้น ผลก็ปรากฏขึ้นมาเป็นปฏิเวธเท่านั้นเอง

ถ้ามีแต่เรียนเฉย ๆ ไม่ได้เกิดประโยชน์ อย่างที่พูดตะกั๊นแล้ว นักวิชาการวิชา แกนอะไร มันฟังขวางหูตลอด เราไม่เคยพูด วันนี้จึงพูดเสียบ้างซิ มีแต่นักวิชาการมา บรรยายน้ำลาย ไม่ได้เรื่อง สุดท้ายบ้านเมืองก็จะจม เพราะมีแต่น้ำลาย ผู้ที่มันความอยู่ ข้างล่างมันไม่หยุด นั่นเป็นภาคปฏิบัติของเขา ด้วยความเอาจริงเอาจัง แล้วมาพูดอวด น้ำลายเฉย ๆ มันเข้ากันได้หรือ มันถึงโมโหละซี ฟุ้งอยู่ ดูอยู่ คิดอยู่ ตลอดเวลา เอะอะ ก็นักวิชาการ ๆ วิชาการอะไรไม่เห็นเกิดผลประโยชน์ เอามาประดับบ้านเฉย ๆ ประดับ ปากเฉย ๆ ภาคปฏิบัติให้เป็นสารประโยชน์แก่โลกทั้งหลาย จากหลักวิชาที่เรียนมาไม่

ค่อยเห็นมีกัน นี่ซิมันทุเรศนะเรา ทางศาสนาก็เหมือนกัน มันเข้ากันแล้วเวลานี้ละ เรียนมาเท่าไร ๆ ก็เอาแต่หลักวิชามาเรียน ก็เรียกว่านักวิชาการเหมือนกัน นักวิชาการทางพุทธศาสนา แต่ไม่มีหลักปฏิบัติมันไม่เกิดประโยชน์อะไร วิชาเรียนมาเพื่อปฏิบัติก็บอกอยู่แล้ว เราไม่ได้ปฏิบัติผลจะเกิดได้ยังไง แต่ก็มาภาคภูมิใจกับหลักวิชาการที่เรียนมา เอามาเป็นตนเป็นตัวเสีย ภาคปฏิบัติไม่สนใจ จะเป็นตนเป็นตัวกันได้ยังไง มันไม่คิด เอาละไป เลิก

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ท้นต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet www.luangta.com หรือ www.geocities.com/bantadd